Thi saa har Gud elsket Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, for at hver den som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have evigt Liv.

HYRDEN

"JEG ER DEN GODE HYRDE." — Joh. 10, 11.

Den som tror paa ham, bliver ikke dømt; den som ikke tr… allerede dømt, fordi … kke har troet paa G… nbaarne Søns … avn.

16de aargang. Winnipeg, Manitoba, Andet Nr. i Januar, 1940 Nr. 2

Søndagsbetrakning Seksagesima

2. Tm. 3, 14, 4. 5.

(O. J. Marken.)

"Alle som vil leve gudelig i Kristus Jesus skal bli forfulgt" 3, 12. De har fiender, som aapenbart staar kristendommen imot. De bekjæmper Guds sande tilbedere ifra satans slagorden. Disse nævner Paulus i Efes. 6, 12 med "Magter"-"Myndigheter"-"Verdens herrer" i dette "mørke"-"Ondskapens aandehær i himmelrummet."

Men fienden kan ogsaa angripe de kristne samfund **inden leiren.** Slike som har gudfrygtighets skin, men fornegte dens kraft" - "som lurer sig ind i husene og fanger kvindfolk" som Paulus uttrykker det. Vi kalder dem sektmakere, som er saa overmaate gudelige og spekker sin tale med fromme talemaater, saa enfoldige mennesker derved saa let kan ledes bort fra sin enfoldige barnelærdom og slaar sig sammen med disse, "som farer vild og fører vild" v. 13 "Men bli du i det du har lært" — Her har en som Jesu discipel en paalitelig rettesnor for lære og liv, mener Paulus.

Tim. var blit overbevist om det paulinske evangeliums sandhet og paalitelighet. Ved det var han vundet og omvendt til Gud. Det samme kan vi si, at det vi lærte som barn i den lutherske barnelærdom er overensstemmende med den hellige skrift i alle maater.

La os ogsaa komme ihu av hvem vi har lært det. Baade Luther og Pontopidan, av hvem vi har lært mest, var mænd utrustet av Gud, som i alt bygget paa Guds inspirerede ord, som kan gjøre os vis til frelse ved troen paa Jesus Kristus. Kommer da nogen av disse sektmakere, som Paulus sier er **svikefulde — fremfusende — opblæste,** da la os gjøre som Paulus formaner Tim. — "Disse skal du vende dig fra" — Det er klokest at ignorere og vende sig fra dem. Kap. 2, 28 sier Paulus, "Vis fra dig de daarlige og unyttige stridsspørgsmaal, da du vet at de føder strid." — Der fortælles om beskop Berggrav, da han engang paa en visitatsreise paa Warland kom til en menighet hvor disse sektmakere hadde virket og sat splid i menigheten med hensyn til **barnedaapen,** om det var rettest at begynde at holde motforedrag? Nei — svarte beskoppen, **det bare egger.**

La os, kjære læser, ta en kort overblik over hvad vi har lært i vor kjære lutherske Katekismus. I den anden part har vi lært at tro paa Gudfader som vor skaper og opholder — Vi har lært at tro paa Jesus, som Gud og sandt menneske, at han er vor gjenløser, — vi har lært at tro paa den Helligaand som vor helliggjører, der kan lære os at tro paa Kristus og komme til Kristus vor herre. Dette har vi lært, og dette tror vi. Paa denne lære og denne tro bygger vi vor frelses haap. Paa den vil vi leve og paa den vil vi dø. La ingen vrang profet forville os og føre os bort i nattens mørke. Vi vil bede Gud la denne Guds ords stjerne lyse for os og vore barn efter os, saa kan intet satans irlys føre os vild.

Ogsaa noen faa ord om **daapen.** Efter Guds ord lærer vi, at den er gjenfødelsens bad ved den Helligaand. At Gud ved synlige midler (vandet i daapen)—gir og besegler sin usynlige naade. Et lite barn, som døpens i den treenige Guds navn, blir igjenfødt ved vand og aand i daapens sakramente. Gud gjør det døpte barn til sit barn i daapsakten. Det blir født ind i Guds samfund, ind i himlenes rike; ti ogsaa barnet maa fødes paany forat komme ind i Guds rike. Og naar Jesus sier: Uten at I blir som barn, kommer I ingenlunde ind i himlenes rike, da er det klart at Jesus vil de smaa skal ved daapen komme til ham. Det er evangelium at Gud gir det lille barn barneret og barnekaar hos Gud.

Men saa lærer Jesus os ogsaa, at det lille barn, som blev hans barn i daapen, skal lære og holde alt det han har befalet os. Du far og mor, se her din hellige plikt.

Se dette er i korte træk hvad du og jeg har lært, fra vi var barn. — Men sier Paulus, der skal komme en tid da de ikke skal taale den sunde lære, men efter sine egne lyster ta sig lærere i hopetal, fordi det klør dem i øret. Mon ikke den tid er nu?

Men venner, la os være ædrue i alle ting. Det er noget som hitter aandelig beruselse. La os vogte os for den, den er likesaa skadelig for vort sjæleliv, som alkoholisk beruselse er for legemet. La os holde os til det vi har lært og komme ihu av hvem vi har lært det. "Gud gi os Mænd og fædre som er dig og sandhet tro." —Amen.

FRA ARBEIDET I DISTRIKTET

En Viktig Dag for Canada District.

Skjønt distriktets nye seminar begyndte sit virke den 26 september, fandt den høitidelige aapning sted først den 14 desember. Da blev nemlig dr. J. R. Lavik indsat som bestyrer og professor ved seminariet av formand dr. Aasgaard. Indsættelsen fandt sted i Zion kirken, Saskatoon.

Dr. Aasgaard dvælte i indsættelses talen ved betydningen av at være en lærer i Guds Kirke, særlig ved betydningen av at være en lærer for de vordende prester. Som presterne er blir gjerne menigheterne. De som skal oplære presterne har derfor et meget stort ansvar. Prestelærerne maa derfor først og fremst selv bli "lærte av Gud" — lærte paa en slik maate at Kristus faar vinde skikkelse i dem, og at Kristi herlighet aabenbares for troens øine, saa den faar straale frem for andre. "En presteskole maa være en profetskole," sa dr. Aasgaard.

Dr. Lavik utviklet i sit tiltrædelses foredrag de omstendigheter som hadde gjort oprettelse av et eget seminar for Canada ikke bare ønskeligt, men nødvendigt. Han pekte paa den trang seminariet er ment at tilfredsstille; og bøn blev opsendt til Gud om Hans velsignelse. Vore forventninger til det nye seminar er store. Ved Guds hjælp skal de ikke bli skuffede. "En presteskole," sa dr. Lavik, "maa først og fremst være en missionsskole, hvor eleverne gripes av Kristi Aand, og hvor alvoret i hans befaling, at gjøre alle folk til disipler, blir indtrængende."

Kjære kristenfolk! Vi har nu fire skoler i distriktet, et presteseminar, et college og to bibelskoler. Slaa ring om dem i eders bønner. Støt dem med eders midler. La os straks ved frivillige gave overtage ialfald en del av ansvaret i forbindelse med presteutdannelse for distriktet. Saa kan en del av de midler som nu brukes til skolens drift benyttes til direkte missionsarbeide.

Seminariet har fem lærere, to fra os og tre fra Manitobasynoden. Ved at kombinere vore kræfter paa den maate fik vi et seminar hvor eleverne kan faa fuld saa god utdannelse som andre steder.

***

Det gaar godt med vort skolearbeide. Seminariet har 7 studenter. Camrose College rapporterer over 100. Bibelskolen i Camrose hadde 26 elever før jul og ventet mange flere efter jul. Outlook Bibelskole beretter at første termin blev sluttet med overskud i kassen, samt at de nu har 22 bibelskoleelever og 5 høiskoleelever.

Vi ønsker to nye arbeidere velkomne til distriktet. Pastor E. O. Skavlan, før missionær i Alaska, har midlertidig optat arbeidet i N. Battleford kaldet efter pastor K. O. Kandel. Pastor J. S. Rude 17 desember indsat i Scandia kaldet ved Armena, Alta. Dette er et nyt kald. Før var det en del av Camrose kaldet.

Andre indsættelser:

5 november, pastor K. O. Kandal i Wetaskiwin, Alta.

12 november, pastor T. Nordmark, i Sexsmith, Alta.

26 november, pastor A. K. Haugen i Torquay, Sask.

***

Pastor M. Aandal har optat arbeide i Winnipeg. Der bygges nu ny kirke der, paa et mere bekvemt sted end den gamle. Den var allerede under tak for en tid siden. Den ventes fuldført om ca. tre maaneder.

Iver Iversen.

Fra Bagley, Sask.

Atter har en av herrens trofaste tjenere faat hjemlov, nemlig Evangelist H. A. Hanson av Carrot River Valley Menighet, i Bagley, Sask.

Ja rækkerne tyndes, snart den ene og saa den anden. Men nærmest sin egen familie; saa er savnet like stort for denne menighet. Han brukte bestandig at sitte paa den første bænk i kirken men nu er den plads tom. Ja Herrens vei er forunderlige. Han var en alvorlig kristen. Altid saa advaret han, baade denne menighet og alle andre, at de maatte omvende sig tro paa Gud og hans ord.

Efter at past. Vinge hadde holdt sin avskeds præken var han oppe og sa nogle ord, og medens taarene randt ned over hans kinder saa bad han saa inderlig, ikke bare for denne menighet men for allesammen at ikke en eneste en maatte gaa fortapt, men at de alle maatte møtes for Herrens trone; og det var den sidste gang han talte til en forsamling i Carrot River kirke. Det var vel ingen som tænkte den dag at om nogle faa dage saa skulde vi staa ved baare; men Herrens veie er ikke vore veie. Og til han sørgende enke og børn, vil vi som menighet og kvindeforening minde om disse trøstens ord:

Sørg ikke som de der ikke have noget haap, men følg i din husbond og faders fodspor; saa skal vi alle møtes paa den Himmelske strand for aldrig at skilles mere.

Carrot River Valley Menighet.
H. B. Gunderson, Sekr.
M. Lofthus, Diakon.
Mrs. Alfred Berstad, Pres. Kvindeforening.
Olive Berstad, Søndagsskole Supt.

Evangelist H. A. Hanson Minde.

Vi den venstre Kvindeforening av Carrot River Valley menighet, sender $3.00 (Hyrden) til minde om Evangelist H. A. Hanson.

Hanson er savnet iblandt os. Han var en mand som hadde stor indsigt i Guds Ord og var godt at høre han præke Guds Ord.

Maa Hanson's minde leve længe.

Mrs. M. Lofthus, Sek.

Hvo vil anklage Guds utvalgte? Gud er den som retfærdiggjør. Who er den som fordømmer? Kristus er den, som er død. Rom. 8, 33—34.

Naar Loven anklager dig, og synden forfærder dig, saa at du slet intet andet føler end blot Guds vrede og dom imot dig, saa skal du derfor ikke straks fortvile; men grip Guds rustning, Troens Skjold, Hapets Hjelm og Aandens sverd og forsøk, hvad for en stærk frimodig krigsmand du kan være. Grip ved troen Kristus, som er herre over loven, synden og alt det, som følger med synden. Tror du paa Ham, saa er du retfærdig (hvilket rigtignok ikke din fornuft vil si dig i anfægtelsens stund, men Guds ord sier dig det.) Se dernæst til, at du i saadan kamp og skræk, som altid kommer igjen og plager dig, I Aanden ved troen forventer den forhaapede retfærdighet, som du alerede har i troen. Gal. 5. 5.

Ja, sier du, men jeg føler ikke, eller føler ialfald neppe at jeg har nogen retfærdighet. Hvad— skulde du ogsaa føle det? Tro det skal du, ikke føle det; ti den er aandelig og usynlig, derfor later den sig ikke følelig, men vil troes. Og dersom du ikke tror, at du er refærdig, da tilføier du Kristus en stor skjendsel og bespottelse, al den stund han har renset dig ved vandbadet i ordet, dertil er død for dig paa korset og der har fordønt og dræpt din synd og død, for at du ved Ham skulde faa retfärdighet og liv. Det kan du dog ikke negte, medmindre du vil vise en aapenbarlig gudsbespotter, og aldeles fornegte Gud, alle hans forjættelser og Kristus med alle hans velgjerninger. Derfor kan du dog ikke negte, at du er retfærdig. Derfor skal vi i angest og anfegtelse, naar samvittigheten intet andet føler end idel synd og ikke mener andet end at Gud er saare vred, og at Kristus har vendt sig ganske bort fra os, ikke følge vort hjertes følelse, men Guds ord og raadspørge det.—

Dr. M. Luther.

Giv dig min kjære sjæl til ro,
og kom herhit i aanden fro!
vi ville til vor Fader gaa,
jeg ser i brand hans hjerte staa,
han kalder fuld av kjærlighet
Og bøier øret til os ned.

Saa grusom er dog ingen nød,
saa bitter er dog ingen død,
jeg faar dog lindring, raad og trøst,
naar jeg opløfter bønnens røst;
lad slippe hele verdens flok,
Gud er min Fader — det er nok.

Indsendt ved N. F.

DET KRISTNE OFFERSIND OG VORT TAKOFFER

Av A. J. Bergsaker

Naar en kristen hører om dem som har ofret for Guds rike i og blandt mennesker, bør det mane ham til ogsaa selv at yde sitt offer. Det vil jeg straks faa anvende paa vort takoffer. Hvilken del har du i det saa langt?

Det største og reneste eksempel paa et offer gitt av et helt ut villig sinn, er og blir Kristi hellige offer paa korset. Saaledes er kristendommen bygget paa offer; for det kunde ikke være tale om kristendom og Kristi kirke uten Jesu offerdød. Der ligger hemmeligheten til Jesu makt over menneskehjerter. Det er ogsaa drivkraften i hans troendes vidnetrang. Troen paa Jesu offer er den seier som overvinder verden. Hans store offerkjærlighet gjør dem sterke selv naar kjødet er svakt.

Ogsaa Jesu disipler er eksempler paa offervillighet. Jesu offer for dem gjorde dem villge til at ofre alt for ham. Da han gav dem den største opgave som mennesker noen gang har faatt, gav de sig ikke over i motløshet. Da han sa dem at de skulde gjøre alle folkeslag til disipler, mente de ikke at arbeidet vilde kræve for stort et offer. De gav sig over til hans tjeneste med glæde. At fornekte sig selv aktet de for idel naade, og villig tok de korset op og fulgte ham.

Hans offer og deres offer virket paa andre. Folk saa at disiplene lignet paa Jesus. De hadde hans sind og gjorde hans gjerninger. Derfor blev apostelkirkens aand den ofrende aand. De første kristne elsket og ofret, de gav sig hen i villig tjeneste. Enken som la sin skjerv — alt det hun hadde — i tempelkisten, var bare en av de mange som i de tidlige dager ofret stort. Den tids historie

HYRDEN

Organ of The Norwegian Lutheran Church of Canada.
Rev. H. L. Urness, Editor, Bulyea, Sask.

Published semi-monthly. Subscription price: One copy, one year 50 Cents.

All communications that concern the editorial department, and news items, should be sent to the Editor.
All money for the paper, and change of address, kindly send to
Mr. Josef B. Haave,
Luther Seminary, Saskatoon, Sask.

Entered as second class matter at the Post Office at Winnipeg, Manitoba.

Printed by the
RUNDSCHAU PUBLISHING HOUSE,
Winnipeg, Man.

En opmuntring. Læserne vil uten tvil merke sig at "Hyrde-Familien" er blit forøget med flere nye abonnenter. Det skulde være en let sak at faa nogle hundre til om nogen tok fat i hver menighet. Bladet kunde da snart komme ut med 8 sider. Ta fat nu straks. Merk oplysningen fra forretningsfører Josef Haave i siste nummer paa side 3.

Manuskripter. Tildels faar redaktøren begjær om at sende tilbake manuskripter lang tid efter samme har vært trykt i bladet. Vær snil alle som vil ha indsendelser sendt tilbake, efter de er brukt. at si saa samtidig disse sendes ind. Ellers kan de komme til at bli kastet bort efter en rimelig tid. —U.

lyser av eksempler paa Jesu Kristi efterfølgere som regnet ingenting for meget at gi sin Herre. Mange var de som gikk paa baalet for hans skyld med takkesang. Det var offer det! Har noen av oss virkelig ofret i jevnføring med dem? Vi klager ofte naar det er tale om at gi litt av vore eiendeler, som han selv har gitt oss.

Det var igjen offervillighet som gjorde sig gjældende da vor kirke blev grundlagt. Nybyggertidens forkyndere red paa hesteryg over mile-lange, veiløse prærier for at naa folket med Guds ord. Det hendte ogsaa at de gikk. De led av kulde eller hete, av legemets træthet. Kirker og skoler reistes fordi folk ofret. Ved Guds naade vokste kirken sig sterk nettop paa grund av offervillighetens glæde. Saa længe den findes bladt oss, er det aandelig kraft og fremgang i kirken vor.

Vi har sett eksempler paa at det ennu findes offersind iblandt oss, under indsamlingen til hundreaarsfestens takoffer. Baade prester og lægfolk har lagt for dagen at de er ikke faa som av hjertet vil gjøre sitt forat maalet kan naas.

Paa 5 jan. hadde $858,791.84 kommet ind i kontante penger. Det er opmuntrende.

Men vi bør huske at dette beløp viser at mange har ikke alene betalt ind for 1938 og 1939, men det hele beløp som de lovte for hele femaarsperioden. Saa vi kan ikke vente saa meget i gjennemsnitt per aar som hittil.

Hvad har du gitt? Der er dessverre dem som slet ingenting har sendt ind, hverken for ifjoreller i aar. Vil ikke dere som staar til rest, være saa snild at indfri løftene deres nu?

Gud gi at vi som bekjenner Kristi navn maa mer og mer faa hans offersind og ligne paa ham, paa de tidlige tiders kristne og vor kirkes grundleggere. Da blir det mulig for oss at indfri vore løfter.

Gud signe vor kirke gjennem det kommende aar og gi oss lyst og evne til at ofre for Herrens sak.

Bawlf, Alta.

Hjemmets prest var fraværende saa maatte jeg (gamle Sanders) forrette. Av gode grunde er dette det første, disse 10 aar, ifra hjemmet ved mig. O. B. Sanders.

En likpræken holdt ved gamlehjemmet i Bawlf, Alta., Nov. 20 - 39.

"Randsager eder selv. Prøver eder selv om I ere i Troen. Dersom i ikke vet med eder selv at Jesus Kristus er i eder. Det maa da være; at I ikke holder prøve." II Kor. 13, 5.

En kjendt mand. En dygtig farmer, sat paa sin binder. Spræke hester foran, machinen arbeidet godt, hveten stod moden. Midt under dette grepes han a av en overbevisning saa stærk den tok ham ned og paa knæ i støvet, bag binderen. Der laa han, under den overbevisning overvældet av skam og sorg over hvilken stor synder han var og hadde været. Og tryglet og bad om naade og forlatelse.

Hvilken var hans store synd? Han hadde vokset op i et godt hjem. Hadde lært sin barnelærdom. Hadde anstrængt sig forat leve et moralsk liv. Trodde, at han og alle var syndere for Gud. At deri bestod Faderens Kjærlighet, Han gav sin søn i døden for os. 1 Tim. 2, 6. At Jesus var Guds søn høilovet i al evighet. Men som idel kjærlighet kom og med sit blod sonet for al verdens synd. Han døde for vore synder; men kunde dog avslaa al vor retfærdighet. Ingen av disse troesled var blit tat ifra ham. Han hadde altid holdt det alt for sandhet at være. Nu kom han, ved den Hellig Aands naade, til en klar overbevisnig om: at han var en stor og styg synder. Han som aldrig i tro hadde tat imot, men i lang tid sviktet sin frelser, som saa dyrt hadde tilkjøpt ham frelse. Ja, ved endog at gaa i døden for ham. Han hadde ringeagtet alt guds raad, saa fuldt av kjærlighet, til sin frelse. Det var hans store synd.

Han hadde ogsaa læst, (Joh. 3, 36) at den som ikke vil ta imot og tro sønnen frelser en, han skal ikke se livet; men guds hvrede bliver over ham. Guds hvrede er over ham, blir over ham livet igjennem, i døden og i al evighet om han ikke **vil** tro paa og ta imot sønnen som frelser. Og der var han. Slik var hans stilling for Gud naar han laa der paa knæ i støvet bak binderen og ellers, hvor han var og fo'er.

Børn hvilken synd tror i er den største av alle synder-spurgte faren. At dræpe mamma, sa smaagutten. Det vilde være en svar synd; men ikke den største. Aa si det til os da papa. Vi kan ikke si det. Ja, hør nu da og saa maa I se til at I husker det. Den største av alle synder er at høre meget og vite meget om Jesus og dog aldrig, i tro ta imot ham, som sin frelser.

Min ven, du, som snart har levet et helt menneskes livstid inden kristenheten. Du har sikkert hørt meget om Jesus. Og du vet meget om ham. Randsag dig selv. Prøv dig selv om du i tro har tat imot ham, som din frelser. Om du nu vet med dig selv; at Jesus Kristus er i dig. Ja, slik. ja, I i mig og Jeg i eder. Joh. 15, 4. Om dette ikke er sandt saa lever du i den største synd for Gud og "hvorledes skulde vi kunne undfly, om vi ikke akter en slik frelse" Hbr. 2, 3.

Gud gjorde: at jeg blev snart glad i den ven, som saa snart kom til at ligge paa baare iblandt os. Maatte selvfølgelig finde ut om hans gudsforhold. Er du frelst? "Jeg haaper det" kom svaret likesaa rast som spørgsmaalet, som jeg hadde spurgt ham! Har du farm du? Jeg haaper det. Du har kanske provet op homestead i Alberta? Jeg haaper det. Min ven lytter du og følger med? Jeg hørte at manden var syk og besøkte ham. Gud gav os en velsignet liten stund omkring et par, av de mange guds forjættelser. Lov og tak og evig ære, ske dig guds enbaarne søn o.s.v. Han blev velsignet. Tok mig saa om halsen og takket. Jeg ønsket saa inderlig; at det lille møte skulde blit det første av mange, hvor vi skulde havt Jesus, som tridje mand. Men ak den kolde død kom og gjorde, at det og blev det sidste.

Jesus sier: at den som lever i troes samfund med ham er gaat over fra døden til livet (Joh. 5, 24) Det skedde i navn av det: at Jesus døde for vore synder og opstod til vor retfærdighet. Tænk at gaa over ifra døden, syndens betaling, og saa gripe, Kor. 6, 1, 2, gudslivet, det evige, og leve det og ikke vite men haape at man har livet. Den som gaar over ifra døden til livet gaar over ifra ham, som har dødens vælde det er djævelen og Gud blit slik et, at den som gaar over ifra djævelen til Gud, vet intet om det, men faar dog haape det. Judas gik over ifra Gud til djævelen. Blev han sig det bevist? Det ser ut, som om han ikke før hadde tat skrittet før det evige Ve brændte i ham og drog ham til at gaa hen og hænge sig. Om du hadde mødt ham, med repet. Du hadde blit forfærdet over den rædsel, som slog dig imøte ifra den mands ansigt. Og de saa Stefanus ansigt, som en engels ansigt. Ap. Gj. 6, 15. En mand midt i en rasende hop, som han vidste vilde ta sit liv, med et ansigt straalende som en engels ansigt. Det er en frelst mand.

Min ven ser du nu: at det er sandt: at salig er de døde, som dø i Herren. Aab. 14, 13. Hvilken grund til glæde. Ja fryd for os som gaar og luter imot graven. Men Jesus Kristus i os. Ellers holder vi ikke prøve. Det gjælder, i livet: at følge i Jesu fotspor. 1 Joh. 2, 6. At korsfeste kjødet med lyster og begjæringer, at stride troens gode strid indtil enden. At elske med en fuldkommen kjærlighet, som Jesus. Joh. 13, 34. Ikke at jeg alerede er fuldkommen; men jeg jager derefter. Tit. 3, 12. Jeg er gripen av Kristus. Jeg lever ikke men Kristus lever i mig. Gal. 2, 20. Hans kraft fuldkommes i min skrøpelighet. Og vi skal mere end seire ved ham som os elskede. Om vi vet med os selv: at Jesus Kristus er i os. Ellers maa det være: at vi ikke holder prøve.

Og vi skal allesteds, med Jesus avskaffe djævle-gjerninger. 1 Joh. 3, 8. I os iblandt os like til jordens ender. Vi er mange hundrede millioner som bekjender os til Kristus. Holder vi prøve? Hvor ser det ut i verdens ørk, hvor er den fæl og sur og mørk, ja, ja fordi mørkets fyrste, som oftest, faar lov til at husere, som han vil. Faar lov, ja, husk han er dømt. Joh. 16, 8. Staa ham imot, saa skal han maatte fly! Jak. 4, 7. Holder vi prøve? Vil vi holde prøve naar vi skal ind igjennem himmelporten? Vil han kjendes ved os? Luk. 13, 27. O prøver eder selv!

DEN VESLE FLYKTNINGEN

I det svenske blad 'Ungdomsvännen" forteller Astrid Laguist en gripende historie om en liten jødegutt som kom til Sverige med flyktningshjælpen. Vore tanker dreier seg jo no om dagen stadig om det som hænder og dem derute som lider og kjæmper. Maatte de nordiske lands oppgave i denne tiden være at gjøre godt! Saa gir vi ordet til Astrid Laguist.

— — —

En liten gutt kom til Sverige for et halvt aar siden.

Hvor forferdelig mager han var! Totalt utsultet. Han hadde store, mørke øyne, men haaret var lyslokket som paa hvilkensomhelst svensk gutt. Da han kom til Stockholm hadde det hjem, som hadde lovet at ta imot ham, faatt sykdom og maatte frasi seg den lille gjesten. Der stod han da uten hjem og hjælp. Men omsider fant man et hjem som ville ta seg av ham.

Han var saa skremt.

Da man vennlig sa velkommen til ham, bukket han nok høflig og rakte haanden fram, men øynene talte tydelig om hvor redd han følte seg.

Spise orket han omtrent ikke. Han tok for seg av den gode maten som sto paa bordet, men efter et par smaa biter saa han bedende paa sin pleiemor — han orket ikke mere.

(Fortsættes).

Bekjendtgjørelse.

Central Indremission forening holder to dages møte i forbindelse med Bibelskolen i Outlook, Sask. engang i februar. Nærmere bekjendtgjørelse kommer senere. Oplysning kan erholdes ved at skrive Outlook Bibel School. Mandus Olson.

Radio Service M.S.Time.

Sunday morning, February 11th, 11 A.M. to 12.30 P.M. over CFQC Saskatoon. Service conducted by Rev. B. O. Lokensgaard of Zion Lutheran Church NLCA.

On the second Sunday of each month the 11 a.m. service from CFQC is from one of the Lutheran Churches of Saskatoon. Remember the dates.

Pin this announcement by your radio.

For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth on him should not perish, but have eternal life.

SHEPHERD

I AM THE GOOD SHEPHERD. John 10, 11.

He that believeth on him is not judged; he that believeth not hath been judged already, because he hath not believed on the name of the only begotten Son of God.

Winnipeg, Manitoba, Second Nr. in Januar, 1940

A CONTRITE HEART.

"For thus saith the high and lofty One that inhabiteth eternity, whose name is Holy: I dwell in the high and holy place, with him also that is of a contrite and humble spirit, to revive the spirit of the humble, and to revive the heart of the contrite" (Is. 57:15).

Our world is full of sin. This is a fact that requires no proof. There is international sin. There is national sin. There is community sin. There is individual sin. Each one of us is guilty of personal, individual sin. Think of the sin of our little love for God's Word. Make no mistake about it, little love for God's Word is sin. God is the high and lofty One that inhabits eternity. He is infinitely above us and superior to us. Yet He has chosen to reveal Himself to us in the group of writings that we call the Bible. He tells us there what He has done so that we might share eternal life with Him. In all the world there is no book like this revelation of God's wonderful love.

Yet almost everything else is more important to us than God's Word. There is the newspaper to read, the latest popular magazines to read, the radio programs to follow, the hockey games to attend, the hockey broadcasts to listen to, etc. We do these things, then tack on the reading of a few verses of Scripture now and then, expecting that thereby God will see how very, very much we love Him and His Word.

This sin of little love for God's Word has its root in our hearts. Really all our sins spring from our hearts. They are sinful. Says the prophet: "The heart is deceitful above all things, and exceedingly corrupt; who can know it?" (Jer. 17:9). Christ solemnly declares, "For from within, out of the hearts of men, evil thoughts proceed, fornications, thefts, murders, adulteries, covetings, wickednesses, deceit, lasciviousness, an evil eye, railing, pride, foolishness" (Mark 7:21, 22).

Many a person is not willing to admit the sinfulness of his heart. He seeks to hide it under a veneer of external respectability. Thereby he may be able to hide it from other men, but not from God, the high and lofty One who inhabits eternity. He, whose name is Holy, is all-seeing. He sees right through the sham goodness of our lives into the dark corners of our hearts, dark corners that we will not admit even to ourselves as really being there.

Our hearts are sinful, exceedingly sinful. God is holy, infinitely holy. Yet He wants to dwell in our hearts. Christ speaks, "I stand at the door and knock; if any man hear my voice and open the door, I will come in to him." To hear Christ's voice and open the heart's door to Him is to become humble and contrite in spirit and heart. It is only in the humble and contrite heart that Christ can dwell, for any other kind of heart does not have room for Him. The indifferent heart sees no need for Him. The proud heart spurns Him, for He is meek and lowly. The self-righteous heart is satisfied with its own goodness.

Christ dwells in the contrite heart, the heart that has been crushed by God. It is God who crushes our spirits and makes our hearts contrite. Through His Word He shows us our sinfulness. We hurry up to overcome our sins and sinfulness. We are shocked to find that constantly we are defeated. We come to see that we are helpless to better ourselves. We begin to despair of victory over our sinfulness.

Just so it should be. God is crushing us and making our hearts contrite. He knows that not until we have learned our utter helplessness and given up in despair, can Jesus come in. It is the crushed heart that confesses, "Thou must save and Thou alone."

It hurts to have the heart crushed. It is a painful process to be made contrite. But it is the way of life. It is with such a heart that the high and lofty God of eternity dwells. It is such a heart that is alive, because Christ dwells there. God give us all such hearts this New Year.

—Pastor G. O. Evenson.

(Note: This sermonette is largely a summary of the chapter, "The Contrite Heart" in Hallesby's book, "Religious or Christian." —G.O.E.)

FROM THE BUSINESS MANAGER

OUR BOARD OF MANAGEMENT HAS APPROVED OF THE PLAN FOR HAVING ALL SUBSCRIPTION DUE DATES FALL ON ONLY THE MONTHS OF MARCH, JUNE, SEPTEMBER AND DECEMBER. IF YOUR SUBSCRIPTION IS DUE IN JANUARY RENEW RIGHT AWAY AND YOU WILL GET "HYRDEN" FOR FIFTEEN MONTHS AT ONLY FIFTY CENTS.

RENEW NOW!

DON'T FORGET: A DOLLAR BRINGS IT FOR TWO YEARS.

CAMROSE CIRCUIT FALL MEETING.

Nov. 3—5, 1939.

Camrose Circuit of the Norwegian Luth. Church of Canada held its Annual meeting in Zion church Erling, Alta., A. K. Odland pastor. The meeting was opened with a short prayer meeting. Mr. Daasvand from Norway held the opening sermon on Rom. 8:32. Stagnation and the way out of Stagnation Gal. 5:7. 1 John 3:9. Pastor A. K. Odland bade us all welcome to the meeting. The afternoon session was opened by singing Hymn 280, pastor Egedal led in devotion. Pastor J. A. Reitan introduced our subject John 15:1-8. The tree and the branches. What fruit can a christian bear? (1) Love your neighbor as your self. (2) Let us pray for our neighbor even if he should be our enimy, Christ did that. (3). God is honored by us bearing fruit. Mr. E. Haave from Birch Hills, Sask., spoke for a while — Rev. S. J. Rude sang a song "Not I but Christ be honored." Then he spoke for a while, on a Christian Joy. The evening service opened by singing a few songs from the Concordia. Mr. Lokken read 1 Peter 1:3-10 and lead in prayer. Then a short Bible study, from the Revelation by Rev. S. J. Rude. Rev. A. Solheim spoke then for a while on the Church of Ephesus.

Saturday forenoon session was opened with a business meeting. Rev. J. A. Reitan lead us in devotion. The Sec'y. report was read and aproved. Moved and Sec. that Mr. A. Hovland represent Moland Congregation, Camrose, and Mr. Lomness, Skandia Congregation. The treasure gave his report. A Balance of $51.48 in the treasury. Moved and second that Dr. Iver Iverson and Rev. S. J. Rude be accepted as honary members of the meeting. Rev. J. A. Reitan and Rev. A. K. Odland was accepted into the Circuit. Motion was made and Sec. that we send $15.00 to the Book mission, $10.00 to "Hyrden." $10.00 to the Lutheran hour Board Casting from Edmonton. $10.00 to the Homemission and $5.00 to the Old peoples Home at Bawlf. The following officers were elected: President of Circuit pastor A. H. Solheim. Vice-Pres. pastor H. T. Egedahl; Secretary pastor A. K. Odland; Treasurer Mr. L. J. Hovland. Financial Sec'y. J. A. Reitan. The Circuit voted that A. K. Odland introduce the subject for our next meeting. Rev. K. O. Kandal to give the opening sermon. Dr. Iverson spoke for a while and exhorted the pastors in Camrose Circuit to help and serve all the vacant calls inside of the Circuit. It was moved and Sec. that Rev. J. A. Reitan go down to Throve, and give a sermon, in the middle of the week, in the afternoon. Saturday afternoon-Hymn 483 from Landstad, Mr. Berger from Birch Hills, Sask., read Es. 40:1-11, and lead in devotion. Sec'y Daasvand from Norway spoke on the Balance of the Christian life Phil. 4:19. Col. 2:6. After Daasvand speech Hymn 310 in Landstad. The Women's Missionary Federation then gave a program led by Mrs. A. Hovland. Mrs. Rev. A. K. Odland lead in devotion. Song by a trio—Mrs. Tom Bratrud the Vice-Pres. of the W. M. F. spoke for a while. Solo by Miss Ida Hovland. After singing 325 in Concordia, "Savior thy dying love." Miss Helen Sorhus, read Matt. 5:14-16 and spoke for a while on the L.D.R. Meeting closed by singing 400 in Concordia. The Saturday evening service,—Mr. E. Haave read John 1:1-14, and lead in prayer. Rev. Rude gave a Bible study in Rev. 2. A quartet from Camrose Luth. College sang a few songs: "Thee God we praise" "Vingede Skare" "Nearer my God to thee" and "Aften solen smiler." Prof. Moi from the College, read Matt. 10:39 and spoke for a while on: "What shall I do with my life." Sunday 11 a.m. Divine service led by local pastor. The morning sermon was preached by Mr. Daasvand in the Norwegian language. Communion service by pastor A. H. Solheim assisted by pastor A. K. Odland. Sunday afternoon — Mr. Anderson read a portion from the scripture and led in prayer. After singing 87 in Concordia, "Break thou the Bread of life," pastor J. C. Reitan spoke on our subject for a while. After singing 247 "One resolve, One resolve," Sec'y Daasvand spoke for a while.

The offering lifted at the meeting amounted to -25.65.

There was o good attendance thruout the convention. To God we give thanks for His Mercy that endureth for ever. Splended dinners and suppers were served by the ladies for which we are also thankful.

Dr. H. T. Egedahl, Sec'y.

A fine group of young people, 22 in number, are now in attendance at the Outlook Lutheran Bible School. Several more are expected to enter in the near future for the remainder of the Winter term. Cor.

FINANCIAL REPORT of HYRDEN for the year 1939.

Balance on hand Jan. 1 1939		$112.44
Income during 1939:		
Subscriptions	478.87	
Advertising	28.00	
Interest on account	.74	
Picture cuts paid	8.67	
Gifts, Memorials	71.70	587.98
		$700.42
Expenditures		
Printing	503.54	
Editors postage	4.93	
Renewals expenses	9.64	
Banking expenses	3.37	
Postage and Stationery	8.62	
Picture cuts	13.69	543.79
Balance on hand Dec. 31, 39		$156.63

Josef B. Haave,
Business Manager.

Weldon, Sask., Jan. 2, 1940.

To Board of Management
of "Hyrden."

I have examined the statements of the above account of "Hyrden" for the year 1939 and checked the receipts and vouchers of same and to the best of my ability have found them correct.

Yours truly,

Wm. Pringle.

Mrs. Ole Moe, N. Battleford, Sask., a faithful worker and supporter of our congregation and Ladies Aid, at Battleford, Sask., passed away, Sunday night, Oct. 15th — shortly after the pastor and congregation had been praying for her, during the service that night.

Funeral service was conducted at the Zion Lutheran Church, N. Battleford, Wednesday, Oct. 18th, at 2 p.m. The service was conducted by the pastor K. O. Kandal. Unusually many attended.

In spite of her long illness, Mrs. Moe was always cheerful. She was a good mother! — Many will miss her sorely. She was also a reader of "Hyrden." In her memory, her husband, Ole Moe send $5.00 to "Hyrden." Blessed be the memory of Mrs. Ole Moe!—

Beside her husband and two children (Kenneth and Connie) she left to mourn her, three brothers in Canada and one in Norway.

It is good to know, that Jesus is willing and able to comfort those who are in sorrow, also to-day.

— K. O. Kandal.

LUTHER THEOLOGICAL SEMINARY

Address given at the Installation Service, December 13, 1939.

(Continued.)

One of the most sacred obligations resting upon the Church is to open the door of opportunity for young men who are laboring under this conviction. This means the providing of the necessary educational facilities. That this must normally be done within the Church and within the country involved is quite obvious. Sound reason would indicate, and experience has amply demonstrated, that to send young men to the States for the final years of their college and seminary training is an effective way of educating them away from our Church in Canada. A Canadian ministry can not be developed in that way.

We feel justified in speaking of our Church in Canada as a church, even though it has not yet attained to maturity. That it must as soon as possible, for the sake of its own spiritual good and for the fulfilling of its mission, assume all the responsibilities and functions of a Church, and not continue indefinitely to be merely a dependent segment of a Church in a foreign land, must be altogether obvious to anyone who has given the matter serious and intelligent consideration.

The establishing of this Seminary, therefore, is not only a necessary provision for the training of the future ministry of our Church in Canada, but an essential step in the direction of spiritual and functional maturity on the part of this Church.

The seminary problem, however, involved not only a question of need, but also one of possibility. Could a solution be found which would both meet the need and be within the limitations of the cost that could be provided.

The establishing of a seminary, with the teaching staff and the library and other facilities necessary for effective work in training men for the gospel ministry in this age of advanced general education, is ordinarily a rather expensive undertaking. Would not the expense of it be beyond what the Church would be willing and able to supply? Would not the expense be exorbitant in view of the relatively small number of men that our Church in Canada will need to train? (To be continued.)

WOMEN'S MISSIONARY FEDERATION

MRS. I. O. THVEDT, Editor — LANGHAM, SASK.

Bethany Sunset Home,

Bawlf, Alta.

January, 1940.

A Blessed New Year in Jesus Name!
Dear Mrs. Thvedt,

On behalf of the Bethany Sunset Home I wish to extend my sincere thanks to the many friends, who were so kind to remember us the past year and especially now at Christmas time.

I wish to express my thanks to the Editor of Hyrden for publishing the list of articles sent in.

My sincere thanks to the pastors, Ladies Aids, L. D. R. and members of the Board of Directors, for their vatal interest and good works the past year.

The family of the Bethany Home join with me in wishing you all a

HAPPY NEW YEAR.

Sincere yours in the service of Old People. Marie Weiks.

Bethany Sunset Home 1939.

Booth Fisherie, Winnipeg, 250 lbs Lutefisk. Bardow Ladies Aid, Rev. Vinge, pastor: 1 Quilt, 1 pr. Woolen hose for men; 2 Sheets. Central Luth. L. Aid, Rev. Lystig pastor: 1 pkg. Soap Flakes, 5 Bath towels, 2 wash clothes, 1 pr. Hose for men, 1 Book. Mrs. P. Olson, a gift. Sharon Luth. L. Aid, Irma, Alta., 1 Quilt, 3 Bath towels, 6 Dish towels, 3 cans Tomatoes and 1 box Toilet Soap. Mr. & Mrs. Ludvig Hoveland, Ryley, Alta., 1 pr. Pillow cases inbroidered. Central Luth. Ch. Aid, Rev. Lystig pastor: 4 qts. Sauce, 2 cans Salmon, 3 glasses Jelly and 1 lb. Coffee. Young People of Central Luth., 2 bath towels. Zion Luth. L. Aid, K. A. Odland pastor: 1 knitted shawl, 1 box Ladies handkercheifs, 1 Necktie. Mrs. K. O. Odland 2 Aprons, 6 Ladies handkercheifs. Mr. & Mrs. M. Bergquest: 1 box of apples. Admeral, Sask., L. D. R. Hannah Tweit Pres., 16 Coat hangers croshied around. Mr. & Mrs. B. J. Stolee, Donalda, Alta., 1 pr. Pillow cases inbrodered. Mr. & Mrs. Lenard Bergum, Meeting Creek, Alta., 1 pr. Pillow cases. Spring Creek Girls Aid, Glenside, Sask., 2 Dreserscarfs. 1 Linen towel enbrodered, 3 Bath towels, 1 Wash cloth, 1 Shoulderet, 1 Scarf, Magazines & papers. Bardo Ladies Aid, A. M. Vinge, pastor: 1 qt. Tomatoes, 2 bath towels, 3 pr. Pillow cases enbrodered, 2 pr. hamsteached, 4 Dresserscarfs enbrodered, 3 pr. Mittens, 1 pr. Mens woolen socks, 2 pieces Toilet soap, 1 Flannel night gown (ladies), 2 Bedspreads, 3 Flannel blankets and 3 Dish towels. Viking L. Aid, J. B. Stolee pastor: 1 Flannel blanket, 6 Bath towels, 1 pr. Pillow cases, 1 pr. Bedroom slippers and 2 Dresserscarfs. Nedaros L. Aid, 21 Hankercheifs. L. D. R. Winnipeg, Man., 2 Ladies hats, 3 boxes Candy, 1 Dressing gown, 2 Hankercheifs, 6 Aprons and 22 pr. Knitted woolen wristlets. Calgary L. Aid, I. J. Saugen pastor: 1 large turkey, 8 Bath towels, 10 wash cloths, 2 pr. Pillowcasses and 2 hamsteached sheets. Langham, Sask. I. O. Thvedt pastor, 1 pr. Mens woolen hose, 1 pr. Woolen mittens, 3 wash cloths, 2 Ladies handkercheifs, 1 pr. Pillowcases, 11 bath towels, 1 pr. bedroom slippers and 1 box candy. Vang L. Aid, Millet, Alta., 1 Flannel blanket, 6 Desh towels, 2 pr. Pillowcases, 3 Glass towels, 1 wash cloth, 1 pr. woolen ladies hose. One package for each of the old people (21). Mr. & Mrs. O. T. Dahl, Broomhead, Sask., 1 Bedspread, 1 Dressing gown, 1 Sheet. Mrs. H. Sjoldstad, 1 pr. Pillowcases. Mrs. Verpe, 1 pr. Pillowcases. Mrs. M. Hause, 1 pr. Pillowcases. Mrs. T. Lee, 1 Flannel blanket. Birch Hills, Sask., P. Lerseth pastor: 8 wash cloths, 3 bath towels, 5 dish towels and 2 Linen glass towels. Central Luth. Church, Rev. Lystig pastor, L. D. R., Edmonton, Alta., 9 pr. Pillowcases inbrodered. Enchant, Alta., Mrs. Olleson and daughter Nicolina: 1 large Turkey, 4 lbs. Butter, 1 box of lefse. Five members of Iberstad L. Aid, 5 Chickens. Leif Gullickson, Bawlf, Alta., 1 box Japanes Oranges. Kirch Patrick, Bawlf, Alberta, ' large Turkey. Mr. & Mrs. K. O. Eggen, Bawlf, Alta., 3 boxes Oranges. Mrs. Ole Laken, Bawlf, Alta., lefse and 3 doz. eggs. Scandia L. Aid, Rev. Solheim pastor, 10 bath towels, 4 wash cloths, 1 large box Flatbrød, 4 lbs. butter, 2 boxes Cookies, 1 lunchion cloth and 2 linen towels. Saron L. Aid, P. Lerseth pastor: 1 Bedspread, 4 Ladies hankercheifs, 1 ladies flannel night gown, 1 Hankercheif, 5 bath towels, 1 Apron, 2 pr. mens woolen hose, 1 pr. Bed socks, and 1 Necktie. Bethany L. Aid, Donalda, Rev. Reitan pastor, 1 flannel blanket. Mr and Mrs. Albert Pederson, Bawlf, Alta., 1 box of Japanis Oranges. M. O. Olson, Bawlf, 1 large box candy.

Gifts of cash received:

Viking, Alta., J. B. Stolee, pastor. I memory of Andrew Knutson, Prince Rubert, B. C., friends of him at Viking $10.00. Camrose Circuit $5.00. Mr. and Mrs. S. Hofso and family, Viking, Alta., in memory of Marvin Piter Stolee $1.00. Rev. & Mrs. C. S. Lystig, Edmonton, in memory of Marvin Peter Stolee $1.00. Lutefisk dinner and supper served by the Ladies Aids in Bawlf $125.00. In memory of Hanna Berg: Mission Society of Bawlf, Alta., $5.00 and Martin Berg (a brother) Buchanan, Sask., $10.00. L. D. R. Sedwege, Alta., $6.00 Ames Creek L. Aid $5.00. The Owen Valley L. Aid, Strongfield, Sask., $5.00. The Golden Valley L. Aid Viking $5.00. The Sharon L. Aid, Irma, Alta., $5.00. Luth. L. Aid, Wetaskiwan, Alta., $5.00. Mrs. Petra Nelson Panoka, Alta., $5.00. Sewing Cercle Bethel Cong., Fronteer, Sask., $5.00. Marie Weiks.

Greeting to "Hyrden's" Readers!

Each day is truly Christmas,
With Jesus in the heart;
For so each one has found, it,
Who chose the "Better Part,"
God's Spirit brings Communion,
With "Members" far, and near;
May Jesus be your source of Joy,
Throughout the coming year! (1940)

M. H. Langley,
Lake Alma, Sask.

My Father Knows

"I wonder oft, what will the New Year bring
Of joy of sorrows deep?
Or shall I laugh the whole year through, and sing.
Shall I in sadness weep?
I know not; but my Father knows.

I wonder, too, how in the coming days
Shall fame and fortune smile
On me or frown; shall I upon my ways
Walk lonely all the while?
I know not; but my Father knows.

And then I wonder; Shall my days be long
Or short in this world drear?
Shall I in health be vigorous and strong,
Or need I illness fear?
I know not; but my Father knows.

My God knows all; His eye does watch with care
The flower that blooms in the field!
He watches over me from heaven above,
My days to Him I yield
Content with this; My Father knows."

The following is what David wrote of the Good Shepherd. The fulfillment of his Psalm has been reconstructed from Christ's own words.

Thou shall not want **rest**: "Come unto Me all ye that labor and are heavy laden, and I will give you rest."

Thou shall not want **drink**: "If any man thirst, let him come unto me and drink."

Thou shall not want **forgiveness**: "The Son of man hath power to forgive sins."

Thou shall not want **guidance**: "I am the way the truth and the life."

Thou shall not want **companionship**: "Lo I am with you alway."

Thou shall not want **comfort**: "I will pray the Father, and He shall give you another Comforter."

Thou shall not want **food**: "I am the Bread of Life; he that cometh to me shall never hunger."

Thou shall not want **Joy**: "That my joy might remain in you, and that your joy might be full."

Thou shall not want **anything**: "Whatsoever ye shall ask of the Father in My name, He shall give it you."

Thou shall not want anything in **this life**: "Seek ye first the Kingdom of God and His righteousness, and all these things shall be added unto you.

Thou shall not want anything in **Eternity**: "I go to prepare a place for you that where I am, there ye may be also."

YOUNG PEOPLE'S LUTHER LEAGUE

Rev. A. M. VINGE, Editor — RYLEY, ALTA.

IMPRESSIONS

"They looked unto Him and were radiant: their faces were not ashamed." Psalm 34:5.

We are at the close of the fourth week of the Bible school. We thank God for His many blessings. It is good to be here. The Lord is granting blessings through His Word.

"It seems the Lord has filled up all the empty spaces in me since coming to the Bible school", said one student after about a week of study. The way had been opened by the Lord for this student's coming to study God's Word.

What effect does it have to study the Word in this way? A conscientious contact with God's Word first brings a conviction of utter worthlessness. Our sinful nature stands out in uncomfortable clearness in the beacon light of the Word. It causes the reaction expressed in the words of an old servant of the Lord when he was asked if he did not think it was wonderful that Christ tolerated Judas as long as He did. He answered: "I have not had time to think about that — it has been a constant marvel to me that Christ has kept me until this day." The other effect of the Word is the glorious light it casts upon our Saviour. He satisfies all our needs. He grants to the humblest, lowliest, and most undeserving child of His the glorious garment of Christ's righteousness.

Does it always cause radiance? It depends on what is meant by radiance. In our day of prayer at the C. L. B. I., it manifested itself as a rainbow against the background of tears of repentance. There is a radiance in the life of an unworthy sinner who trusts in Christ alone.

And the prayer sessions. Prayers for loved ones, for friends, for the "home congregation" and for "our pastor."

"The day was long, the burden I had borne,
Seemed heavier than I could longer bear,
And then it lifted — but I did not know
Someone had knelt in prayer."

Then there is also a blessed fellowship. "You get acquainted with them right away" said a student. A group of students studying the Word; studying the doctrines of our confessional Lutheran Church, studying to prepare themselves for active service in Sunday school, Luther League, parish work, and various places where "light" is needed.

And the new building. One can not look at it without rejoicing and thanking God for answered prayer. One thinks of a light-house from which, by the grace of God, the Gospel light can shine forth. In this day of creedless communions, confessionless churches and institutions, the Bible school can have a steadying influence.

"They looked at Him and were radiant." God grant that everywhere more and more of God's children may get that heaven-born radiance that is to be had only beneath the cross of Jesus.

Pray for the Bible school.

—A. M. Vinge.

Christmas at South Star.

Greetings in Jesus name.

In the beauty and stillness of a clear and frosty December (21) evening the young people gathered at Bethel church to worship the birth of our King.

The evenings program rendered by local members and visiting friends served to draw us nearer to Bethlehem Babe whom many have this Christmas learned to love and desire to serve.

We were fortunate and blessed in having with us Rev. Falkeid from Crooked River who that morning had preached a Norwegian Christmas sermon on Luk 2., and one of the Seminary boys, Erik Haave, who that evening brought the message from Gal. 4:4. Mr. Tarry told an interesting story to the children about "The Lord Is My Shepherd."

Other numbers on the program were: Opening Hymn 127. Mr. Tarry then opened with devotion based on Matt. 2. We then partook in singing of Hymn 132. The Choir then gave a selection, "While Shepherds Watched their Flocks By Night."

Wilfred Tuck (a small boy of six) gave a recetation: "No room for Jesus." Olive Thompson then favored us with a Solo, "Away In A Manger." Duet by Miss Johnson and Mrs. Tuck, "Silent Night." The Johnson's then sang, "In Heaven Above."

Our meeting was brought to a close by singing of Hymn, "From Heaven above to Earth I Come" and praying the Lords prayer in unison.

Again the Yuletide season has come and gone and we pray that with its passing the Saviour of our race may have become dearer to each of us at home as well as to those on the battlefield and in war stricken areas. May it be our prayer during this coming year "O come to us abide with us Our Lord Emmanuel."

—Mrs. Cecil Tuck.

The Bible.

"This Book contains the mind of God, the state of man, the way of salvation, the doom of sinners. Its doctrines are holy, its precepts are binding, its histories are true, and its decisions are immutable.

Read it to be wise, believe it to be safe and practice it to be holy. It contains light to direct you, food to support you and comfort to cheer you. It is the travelers map, the pilgrim's staff, the pilot's compass, the soldier's sward and the Christian's chart. Here paradise is restored, heaven opened and the gates of hell disclosed.

Christ is its grand object, our good its design and the glory of God its end. It should fill the memory, rule the heart and guide the feet. Read it slowly, frequently and prayerfully. It is a mine of wealth, a paradise of glory and a river of pleasurer. It is given you in life, will be opened in judgment and will be remembered forever. It involves the highest responsibility, will reward the greatest labor and will condem all who trifle with its sacred contents." —Selected.

"Good results are better than good resolutions. New Year's Resolutions will not do for us what we need and what we long for in the year just about to open. We have made so many such resolutions in the past! And now we need, not resolutions, but accomplishment. How can we have it? Dr. Griffith Thomas said at a Victorious Life Conference, 'There is all the difference between turning over a new leaf and receiving a New Life'."

***

No true Christian loves his own church alone.

***

The church needs less block and more tackle.